

Wiadomość tygodnia

ROK 2015 POŚWIĘCONY ŻYCIU KONSEKROWANEMU Spotkanie papieża z przełożonymi generalnymi zakonów męskich

Ojciec Święty zamierza poświęcić rok 2015 życiu konsekrowanemu. Ujawnił to podczas spotkania z uczestnikami zgromadzenia ogólnego Unii Przełożonych Generalnych zakonów męskich, które odbyło się w piątek 29 listopada. Trwało ono trzy godziny i miało charakter dialogu, Papież odpowiadał na pytania zakonników. O jego przebiegu informuje komunikat Unii. Ojciec Święty spotkał się z przełożonymi zakonów poza swoimi normalnymi obowiązkami.

Pierwsza seria pytań dotyczyła tożsamości i misji życia konsekrowanego. Franciszek zauważył, że wszyscy chrześcijanie mają się odznaczać radykalizmem, ale zakonnicy winni naśladować Chrystusa w sposób szczególny. Powinni oni obudzić świat.

„Życie konsekrowane jest prorocstwem. Bóg wzywa nas, byśmy wyszli z gniazda i byli posłani na krańce świata, przezwyciężając pokusę zasiedzenia. Na tym konkretnie polega naśladowanie Pana” – powiedział Papież.

Zapytany o sytuację powołaniową, Papież podkreślił, że młode Kościoły wydają dziś nowe owoce. „Zobowiązuje nas to do przemyślenia na nowo inkulturacji charyzmatu – powiedział Franciszek. – Kościół powinien przeprosić i ze wstydem patrzeć na niepowodzenia apostołskie spowodowane nieporozumieniami na tym polu, jak w przypadku ks. Matteo Ricciego”.

Zdaniem Ojca Świętego do zarządu instytucji religijnych powinni być wprowadzani zakonnicy różnych kultur, którzy reprezentują różne sposoby realizacji charyzmatu.

Szczególną uwagę Franciszek zwrócił na formację, która opiera się na czterech

filarach: duchowym, intelektualnym, wspólnotowym i apostołskim.

Należy unikać wszelkiej hipokryzji i klerikalizmu, dzięki szczeremu i otwartemu dialogowi o wszystkich aspektach życia – powiedział Papież. W jego przekonaniu formator powinien być niczym rzemieślnik, a nie policjant.

Celem jest tu formowanie zakonników o czułym, a nie zgorzkniałym sercu. Wszyscy jesteśmy grzesznikami, ale nie ludźmi zepsutymi. Należy akceptować grzeszników, ale nie ludzi zepsutych – zaznaczył Franciszek.

Zapytany o braterstwo, Papież powiedział, że ma ono silną moc przyciągania. Zakłada zgodę na różnice i konflikty. Niekiedy jest to trudna, ale kiedy go brakuje, nie ma owoców. W każdym razie, kiedy dochodzi do konfliktu z bratem, nigdy nie powinniśmy zachowywać się jak zarządcy, ale raczej starać się załagodzić ów konflikt –

powiedział Papież. Zakonnicy pytali też o ich relacje z Kościołami partykularnymi. „My biskupi – powiedział Franciszek – musimy zrozumieć, że osoby konsekrowane nie są siłą pomocniczą, lecz charyzmatami, które wzbogacają diecezje”.

Ostatnie pytania dotyczyły misji osób konsekrowanych. Papież zauważył, że priorytetem powinny być sytuacje wykluczenia.

Oprócz tego Franciszek wskazał na edukację w szkołach i na uniwersytetach. Powinna się ona opierać na przekazie wiedzy, praktycznych umiejętności oraz wartości. A poprzez to przekazuje się wiarę – mówił Papież.

Musimy się pytać, jak głosić Jezusa Chrystusa pokoleniu, które się zmienia – zaznaczył Franciszek na spotkaniu z przełożonymi generalnymi zakonów męskich.

Za: [Radio watykańskie](#)

"Franciszek - papież niewygodny?"

"Franciszek - papież niewygodny?" - pod takim tytułem na Papieskim Wydziale Teologicznym Collegium Bobolanum w Warszawie odbyło się sympozjum naukowe. Zdaniem nuncjusza apostolskiego w Polsce, Franciszek to "papież poza tradycyjnymi schematami". Jego oryginalność polega na autentyczności, co nie przeszkadza mu być autorytetem, to człowiek rozeznawania - mówił abp Celestino Migliore.

W części przedpołudniowej sympozjum zabrali głos teologowie. O tym, co nowego wnosi papież Franciszek w życie Kościoła mówił najpierw dyplomata papieski abp Migliore. Ta nowość to - według niego - komunikacyjny język, swoisty antyklerykalizm, braterstwo - jako wzrastanie w miłości bliźniego i nowy styl rządzenia. Zaskoczył nas językiem i gestami. Swój program "jakże bardzo chciałbym Kościoła ubogiego dla ubogich" wyraża przede wszystkim w codziennych homiliach, przez gesty i osobisty przykład - mówił prelegent.

Papież Franciszek wzywa do osobistego nawrócenia, czyni to w sposób bezpośredni, czasem bardzo surowy, nikogo nie oszczędzając np. gdy mówi o konsumpcyjnym stylu życia biskupów czy kapłanów, albo o karierowiczostwie, szukaniu wygodnego życia czy despotyzmie w sprawowaniu władzy przez niektórych. Przez jasne postawienie problemu papież wywołuje zakłopotanie u tych, którzy go słuchają i biorą do siebie jego słowa - zauważył abp Migliore.

Ks. dr Kowalczyk SJ wyliczył pięć charakterystycznych dla Franciszka i często przywoływanych przez niego przymiotów Boga. Papież często mówi o Bogu, który jest 'Bogiem z nami', ale jest to też 'Bóg ubogich', 'Bóg żyjący - Ojciec, Syn i Duch Święty'. Największym atrybutem Boga jest miłosierdzie cierpliwe oraz to, że Bóg jest zawsze pierwszy, wyprzedza - jest zawsze tajemnicą i wciąż nowością - wskazywał jezuita. Jego zdaniem, obraz Boga, który wylania się z nauczania papieża Franciszka, jest mocno zakorzeniony w Biblii oraz jest "Bogiem z nami i dla nas".

Z kolei ks. prof. Krzysztof Pawlina, rektor PWT św. Jana Chrzciciela w Warszawie przeanalizował wizję Kościoła papieża Franciszka. Zwrócił uwagę, że papież nie zajmuje się eklezjologią (nauką o Kościele) teoretyczną, ale stara się urzeczywistnić Kościół. Nowe spojrzenie Franciszka na Kościół polega na tym, że wskazuje, iż zadaniem Kościoła jest "wyjść ku", wyjść na peryferie - mówił ks. prof. Pawlina. O ile Jan Paweł II nawoływał, by "otworzyć drzwi Chrystusowi", by zaprosić innych do Kościoła, Franciszek również otwiera drzwi Kościoła, ale po to, by wyjść na peryferie.

Istotną dla papieża Franciszka kategorią jest też bliskość. Doświadczenie bliskości - w drodze - jest wręcz warunkiem ewangelizacji. Bliskość jest konieczna, by możliwe było później uczestnictwo i przynależność do Kościoła - mówił ks. Pawlina.

Drugą część spotkania rozpoczął jezuita o. dr Tadeusz Kotlewski. Przedstawił zebrałym rys duchowości papieża Franciszka, który jego zdaniem można zawrzeć w słowach - otwarty umysł i wierzące serce.

Red. Tomasz Królak z Katolickiej Agencji Informacyjnej pokazał jak Franciszka widzą media. - Żaden pontyfikat ostatnich dziesięcioleci nie powodował tak powszechnego i dużego zainteresowania papieżem - zauważył. Wg dziennikarza dowodzą tego nie tylko setki wiernych na śródowych audyencjach, ale także to, że nie ma dnia by w przestrzeni publicznej nie pojawiły się jakieś informacje związane z papieżem z Argentyny. - Papież rozgrzewa Europę wzbudzając polemiki wszędzie - mówił.

Ostatni referat wygłosił o. Wacław Oszajca, który mówił o języku komunikacji papieża Franciszka. Jego hasłem są słowa "litując się i wybierając" - zauważył. Papież zwraca także uwagę na to, że wszyscy jesteśmy grzesznikami, a być jezuitą to wiedzieć, że jest się grzesznikiem. - Grzesznik to człowiek otwarty, mający świadomość swojej winy, ale jednocześnie widzący Chrystusa we wszystkim - zauważył.

Po wystąpieniach prelegentów możliwość zadawania pytań mieli słuchacze licznie zgromadzeni w auli Collegium Bobolanum.

Wiecej na: www.deon.pl

Obchody rocznicy powstania Radia Maryja

30 listopada Radio Maryja świętowało XXII rocznicę swojego powstania. Główne obchody odbyły się w Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu. Jak co roku do Torunia przybyły tysiące wiernych słuchaczy z całej Polski i z zagranicy.

Eucharystii o godz. 15.30 przewodniczył ks. bp Andrzej Suski, ordynariusz diecezji toruńskiej, a homilię wygłosił ks. bp Józef Zawitkowski, biskup pomocniczy diecezji łowickiej.

Wcześniej o godz. 13.00 wystąpił Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”, a o godz. 14.30 odbył się koncert zespołu „Lumen” wraz z młodzieżą uczestniczącą w warsztatach muzycznych w WSKSiM. W tym roku uroczystości odbywały się nieco wcześniej niż zazwyczaj - 30 listopada, w święto św. Andrzeja, apostoła.

Radio rozpoczęło działalność w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w 1991 roku, 8 grudnia. Tym razem świętujemy 30 listopada, w Andrzeja, a więc Andrzejkę będziemy spędzać radośnie - mówił o. dr Tadeusz Rydzik CSsR, założyciel i Dyrektor Radia Maryja.

To dowód pewnej siły Kościoła w Polsce, to jest dzieło, które zawdzięczamy o. Tadeuszowi Rydzikowi i redemptorystom; oni potrafili zgromadzić ludzi wokół siebie i pokazać wartość tej pracy - powiedział ks. abp Józef Michalik. Przewodniczący KEP podkreśla, że 22 lata funkcjonowania Radia Maryja są przykładem na to, że „nie ma takiej sytuacji, w której nie udałoby się znaleźć rozwiązania, jeżeli ktoś coś bardzo pragnie, kocha, jeśli jest gotów temu dziełu się poświęcić”. Temu dziełu ktoś się poświęcił i trzeba było właśnie to poświęcenie zamienić we współpracę, w ofiarność, w siłę do znoszenia trudności. To się udało. Trzeba podziękować Panu Bogu i ludziom. To jest ich niezaprzeczalna rola. Wiemy, że były trudności, ale widzimy, że zostały przezwyciężone. Tak trzeba postępować. To jest przykład pomocy w przezwyciężaniu trudności. Powiem więcej, możemy się domyślać, że te trudności będą dalej, bo gdzie są ludzie, gdzie są dzieła, jest potrzeba ofiary trudu - powiedział ks. abp Józef Michalik. (...)

Rodzina Radia Maryja, która przybyła na uroczystości, miała okazję zobaczyć, m.in. siedzibę rozgłośni oraz kampus akademicki Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej. Goście przybyli na uroczyste obchody, mogli sprawdzić, jak postępują prace przy budowie świątyni pw. Maryi

Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i bł. Jana Pawła II będącej wotum wdzięczności za dar osoby i pontyfikatu Papieża Polaka. - 18-ty miesiąc bardzo poważnej budowy. Pomyślcie o fundamentach: 664 pale, potężne, betonowe ławy. 18 miesięcy i spojrzcie, jak wiele jest już zrobione. Możecie to zobaczyć – zachęcał o. dr Tadeusz Rydzyski.

Na wspólne świętowanie rocznicy do Torunia przyjechali pielgrzymi z różnych stron kraju i świata. Wśród nich m.in. Przemysław Safka, pielgrzym z Gdańska. - Podróż zawsze zaczynamy modlitwą. Różaniec ofiarujemy w intencjach Radia Maryja, Ojca Świętego i Telewizji Trwam. Towarzyszy nam radość i śpiew. To jest nasza rocznica, nasze radio i z tego się cieszymy – mówił Przemysław Safka. (...)

Radio Maryja rozpoczęło nadawanie programu 8 grudnia 1991 r. w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Początkowo audycje docierały tylko do słuchaczy w Toruniu, Bydgoszczy i okolicznych miejscowości. Obecnie fale Radia Maryja przekraczają granice oceanu, co ma ogromne znaczenie dla Polonii. Poprzez Internet i nadawanie satelitarne radio słyszalne jest praktycznie na całym świecie. Za: www.redemptor.pl

Oratorium o serdecznie dobrym człowieku

Ponad tysiąc osób zgromadziło się w niedzielę 24 listopada 2013 r. w kościele Ducha Świętego w Dębicy na Oratorium ku czci Bł. Edmunda Bojanowskiego.

W realizację tego wydarzenia, które wpisuje się w kalendarium 200. Rocznicy Urodzin Bł. Edmunda Bojanowskiego włączyło się ponad 200 wykonawców: siostry służebniczki dębickie, chórzyci z parafii Miłosierdzia Bożego i Matki Bożej Anielskiej w Dębicy, Orkiestra Państwowej Szkoły Muzycznej w Dębicy wspierana przez absolwentów- studentów, recytatorzy oraz dzieci z ochronki i świetlicy prowadzonej przez siostry. Całość poprowadził dyrygent Paweł Adamek, znany na Podkarpaciu z realizacji ambitnych pasji muzycznych.

„Oratorium” rozpoczęło się procesją z relikwiami Bł. Edmunda, które niosła przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Bogarodzicy Dziewicy Niepokalanej Poczętej M. Maksymilla Pliszka w otoczeniu dzieci ubranych w regionalne stroje. W przesłaniu oratorium wybrzmiały

akcenty przywołujące cechy sylwetki duchowej Błogosławionego: nabożeństwo do Eucharystii, pobożność maryjna i duch patriotyzmu, a to wszystko „obrócone” w służbę dla najbardziej potrzebujących: dzieci, ubogich i sierot. Wielkie wzruszenie wywołała wyśpiewana przez dzieci modlitwa do Bożej Opatrzności.

Kończącym akordem było uroczyste GLORIA w wykonaniu połączonych chórów i orkiestry. Siedzący pośrodku wykonawców Bł. Edmund, w którego wcielił się Jakub Bulzak, użyczył nie tylko pięknego, tubalnego głosu, ale i jego sylwetka tak bardzo przypominała postać Edmunda, że wielu pytało, czy naprawdę nie jest z tego samego drzewa genealogicznego.

Na końcu zabrał głos Wikariusz Biskupi ds. Zakonnych ks. dr Jerzy Jurkiewicz, który w imieniu Biskupa Tarnowskiego Andrzeja Jeża podziękował za to, że w ten sposób mogliśmy poznać jeszcze jednego świadka wiary. Za: www.bdnep.pl

Franciszkańcy ekolodzy aktywni na szczycie klimatycznym w Warszawie

Zaangażowanie delegacji Ruchu Ekologicznego Sw. Franciszka z Asyżu (REFA) na wielkim szczycie klimatycznym znalazło wyraz w międzynarodowych warsztatach dla młodzieży, cyklu spotkań poświęconych odpowiedzialności chrześcijan za środowisko, wystąpieniu w programie „Między niebem a ziemią” TVP1 i na licznych debatach czy spotkaniach towarzyszących COP19 oraz modlitwie z chrześcijanami z całego świata.

Duży oddźwięk miał udział o. Stanisława Jaromi w programie „Między niebem a ziemią” w TVP1 w niedzielę 17.11.2013 w południe, gdzie razem z prof. Zbigniewem Karacunem i Anną Gołędzinowską próbował – w kontekście konferencji nt. zmian klimatycznych – odpowiedzieć na pytanie: Dlaczego Bóg dopuszcza, aby siły przyrody zabijały ludzi? Czy styl życia ludzi może mieć wpływ na nasilenie się ekstremalnych zjawisk pogodowych?

W niedzielę wieczorem byliśmy w archikatedrze warszawskiej na Mszy Św. o 18:00 koncelebrowanej przez kard. Kazimierza Nycza, abpa Celestino Migliore, członków Polskiej Rady Ekumenicznej oraz biskupów i kapłanów z całego świata obecnych wtedy w Warszawie na COP19.

W poniedziałek 18.11.2013 uczestniczyliśmy w ważnej międzynarodowej konferencji „Współpraca duchowieństwa na rzecz sprawiedliwości klimatycznej” organizowanej przez CIDSE, Caritas Polska i UKSW.

W środę 20.11.2013 w namiocie debat COP19 k. Pałacu Kultury i Nauki o. Stanisław Jaromi moderował transmitowaną online debatę „Moralne i etyczne

problemy zmian klimatu. Jak kształtować postawy i zadbać o dobro całej ludzkości w coraz szybciej zmieniającym się świecie?”. Wzięli w niej udział Anna Kalinowska, Anna Batorczak, Adrian Wójcik oraz Emilia Ślimko. Wspólnie szukano odpowiedzi: Czy nasze codzienne wybory wpływają na los innych ludzi w kontekście zmian klimatu? Dlaczego Polska powinna być szczególnie odpowiedzialna za kraje Globalnego Południa? Czy los świata powinien zaprzętać głowę i sumienie Kowalskiego?

REFA zorganizowała też w tych dniach własną akcję: międzynarodowe spotkanie młodych przy okazji COP19 pod hasłem „Cool down! Dla lepszego klimatu z REFA!” Przez cztery dni w dniach 14-18 listopada 2013 r. w Warszawie i Ożarowie młodzi z Polski i Niemiec wspólnie debatowali, modlili się i uczestniczyli w licznych wydarzeniach przygotowanych z okazji konferencji klimatycznej.

„Była to fantastyczną okazją by uświadomić sobie i poszerzyć swoją wiedzę na temat problemów ekologicznych świata i sposobach ich rozwiązywania. Podczas spotkania organizowane były interesujące konferencje, warsztaty, gry o tematyce ochrony środowiska przeprowadzane w języku angielskim, a dodatkowymi atrakcjami były wspólne wypadki do Warszawy, spacer nocą, krótkie wycieczki autokarowe. – dodawał Wojtek Chrzczanowski – Takie spotkania są wspaniałą inicjatywą, bardzo ważną dla nas wszystkich, łączą to co najważniejsze z odrobiną zabawy. Czekamy na kolejne wydarzenia tego typu. Bardzo cieszymy się, że mogliśmy brać w nim udział.” Warto dodać, że ze strony REFA zajęcia dla uczestników mieli Emilia Ślimko, o. Stanisław Jaromi oraz Grzegorz Zero, który też całość koordynował.

Za: www.franciszkanie.pl

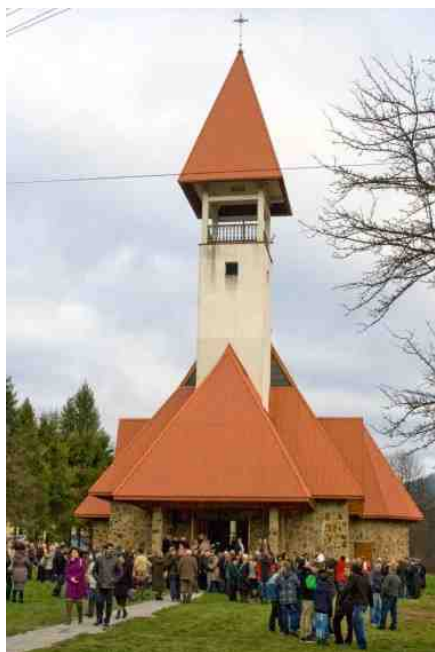
Poświęcenie salezjańskiego kościoła w Polsce

W niedzielne popołudnie, 17 listopada, w Polsce miała miejsce uroczystość poświęcenia kościoła pw. Przemienienia Pańskiego. Świątynia ta powstawała z ogromnym wysiłkiem przez 15 lat. Dzień 17 listopada był uwieńczeniem dzieła, śp. ks. Józefa Talika, ks. Stanisława Lasaka, obecnego proboszcza ks. Stanisława Gołyźniaka a podwaliny pod nowo erygowaną parafię kładł ks. Stanisław Zasada, wszyscy to salezjanie. Prace budowlane zostały rozpoczęte 12 kwietnia 1998 r. Kamień węgielny poświęcił Papież Jan Paweł II w Żywcu, a wmurował ks. bp Ignacy Tokarczuk w 1998 r.

Poświęcenia kościoła dokonał ks. abp Józef Michalik, ordynariusz przemyski. W czasie Mszy św. skierował do zebranych na liturgii okolicznościowe słowo Boże. Przypominał, m.in. że jesteśmy wezwani, aby w dzisiejszym świecie na wzór św. Piotra wyznać przed współczesnym światem, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga Żywego. Ksiądz Arcybiskup podkreślił w homilii, że ta Świątynia będzie miejscem, wyznawania wiary w Jezusa Chrystusa. Miejscem głoszenia nauki Bożej, sprawowania sakramentów św., aby prawdziwa miłość i miłosierdzie Boże wydawało owoc na życie wieczne.

W uroczystości uczestniczyli miejscowi księża wraz z ks. dziekanem Andrzejem Majewskim-proboszczem w Czarnej, a ze strony salezjańskiej ks. inspektor Dariusz Bartocha oraz współbracia z wielu wspólnot z inspektorii krakowskiej.

Na uroczystość przybył także ks. prałat Tadeusza Jurka wraz z mieszkańcami Nowej Wsi Grodzkiej, Białej oraz okolic Chojnowa, którzy są częścią polańskiej parafii. Zostali oni wysiedleni w roku 1951 na tzw. ziemię odzyskane wraz z ówczesnym proboszczem polańskim ks. Franciszkiem Glazera.

(fot. Adam Świta sdb / sdb.org.pl)

Mieszkańcy Polany ze wzruszeniem uczestniczyli w tym tak ważnym wydarzeniu dla każdego z nich, wyrazili to w słowach powitania i złożonych darach ofiarnych, a przede wszystkim w wieloletniej pracy przy budowie świątyni.

Za: www.salezjanie.pl

Jezuici formują katolickich liderów

W dniach 23-24 listopada, po raz pierwszy w Radomiu, odbył się Kurs Liderów. Prowadzący, Mateusz Bartosik, Radosław Wądołowski oraz Wojciech Werhun SJ zaproponowali dwudniowe szkolenie zbu-

dowane z serii praktycznych warsztatów. Gospodarzem była Katolicka Wspólnota Modlitwy i Ewangelizacji Świętego Dobrego Łotra z Radomia. Wśród uczestników znaleźli się także członkowie kilku innych wspólnot.

Organizatorzy w bardzo praktyczny sposób wykorzystują wiedzę i umiejętności między innymi z takich dziedzin jak: zarządzanie, komunikacja, psychologia, duchowość.

– To było bardzo praktyczne doświadczenie. Dużo ćwiczeń, warsztatów, przykładów z życia. A przy tym bez zbędnego gadania i przynudzania – mówił Grzegorz Gębski, animator ze wspólnoty Świętego Dobrego Łotra oraz raper chrześcijański.

Uczestnicy byli pod wrażeniem doświadczenia, kompetencji oraz dobrego przygotowania całego kursu i warsztatów: – Kurs bardzo mi się podobał, organizatorzy są bardzo kompetentni, a zajęcia praktyczne. Dzięki warsztatom mogłam skonfrontować się z trudnymi sytuacjami, które na pewno spotkają mnie w przyszłości – mówiła Edyta Wójtowicz, która właśnie objęła funkcję animatora w swojej wspólnotcie. Michał Popiel, Lider Wspólnoty Świętego Dobrego Łotra dzięki warsztatom mógł nazwać pewne rzeczy, o których wiedział oraz cieszył się, że taki kurs mogli przeżywać animatorzy. – To wielkie bogactwo dla animatorów – zapewniał.

– Kurs był prowadzony umiejętnie i bardzo merytorycznie. Dla mnie najważniejsze było doświadczenie medytacji ignacjańskiej, ponieważ ostatnio byłem bardzo zajęty a tutaj dzięki niej mogłem doświadczyć od Boga pocieszenia i zobaczyć czego tak naprawdę pragnę – opowiadał Mariusz Trzmielewski, Wspólnota Jezus żyje! z Pionek k/ Radomia.

Kurs Liderów inicjatywa grupy ludzi – jezuitów oraz świeckich wywodzących się z duszpasterstw jezuitów – których pasją jest stawianie się liderami, jakich potrzebuje współczesny Kościół oraz poszerzanie swojego doświadczenia prowadzenia wspólnot (m. in. przez studia). Większość z nich należała kiedyś do jezuitów duszpasterstwa akademickiego DACH we Wrocławiu. W wolnym czasie chętnie odwiedzają wspólnoty organizując kursy i szkolenia o różnym zakresie czasowym i tematycznym.

Można się z nimi skontaktować przez facebook'a ([facebook.com/kursliderow](https://www.facebook.com/kursliderow)) oraz maila (cwiczeniaduchowe@jezuici.pl).

Krakowskie studia duchowości franciszkańskiej

52 osoby z różnych regionów Polski zapisały się tego roku do Szkoły duchowości franciszkańskiej organizowanej przez Instytut Studiów Franciszkańskich. Pierwsze zajęcia odbyły się 9 listopada

2013. Tego samego dnia dyplomy ukończenia Szkoły otrzymało 35 uczestników ubiegłorocznych zajęć.

Nowy cykl wykładów zainaugurowany został Mszą Świętą, sprawowaną w intencji wszystkich uczestników Szkoły oraz jej wykładowców, wśród których znajdują się bracia ze wszystkich gałęzi zakonu franciszkańców. Eucharystii na rozpoczęcie nowego roku akademickiego przewodniczył wikariusz krakowskiego klasztoru i jednocześnie wykładowca Szkoły, o. Piotr Bielenin OFMConv, a homilię do zgromadzonych w Kaplicy Matki Bożej Bolesnej wygłosił o. Andrzej Zając OFMConv – dyrektor Instytutu Studiów Franciszkańskich.

Po wspólnej Eucharystii słuchacze udali się do Auli św. Maksymiliana Kolbego, gdzie nastąpiło uroczyste wręczenie dyplomów oraz upominków książkowych uczestnikom zeszlatorocznego kursu z duchowości franciszkańskiej. O godzinie 10.00 rozpoczęły się pierwsze wykłady, których tematyka skupiała się wokół historii ruchu franciszkańskiego, źródeł historycznych i literatury związanej z tematem.

Szkoła duchowości franciszkańskiej jest – obok Podyplomowych studiów z franciszkanizmu na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II oraz Franciszkańskiego Studium Formacyjnego dla siostr zakonnych – trzecią inicjatywą dydaktyczną Instytutu Studiów Franciszkańskich i cieszy się już kolejny rok dużą popularnością. Jest ciekawą propozycją dla wszystkich zafascynowanych postacią św. Franciszka z Asyżu oraz tych, którzy pragną uczyć się, jak wcielać w życie franciszkańskie ideały i jak dawać świadectwo ewangelicznego życia i franciszkańskiej radości, pokoju i dobra. Za: www.franciszkanie.pl

Dymisja o. Fabiana Błaszkwicza SJ

Kuria Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego poinformowała, że dnia 19 listopada br. o. Fabian Błaszkwicz potwierdził odbiór dekretu dymisji.

Tego dnia został więc definitywnie usunięty z Towarzystwa Jezusowego (powodem był przedłużający się nieuprawniony pobyt poza domem zakonnym oraz brak jakichkolwiek reakcji na upomnienia i wezwania do powrotu).

Pozostaje on nadal kapłanem, ale bez prawa wykonywania jakichkolwiek czynności wynikających ze święceń (chyba

że znajdzie biskupa, który przyjmie go do swej diecezji). Prosimy o modlitwę w Jego intencji. Za: www.jezuici.pl

Paulini ofiarowali polskiej kulturze reprint Mszału Jagiellonów

Mszał Jagiellonów z Jasnej Góry (wydanie fototypiczne) pod red. Remigiusza Pośpiecha pojawił się na rynku wydawniczym. To dokładna, fototypiczna kopia zabytkowego Mszału jasnogórskiego z królewskim herbem Jagiellonów, który jest najcenniejszym rękopisem przechowywanym w bibliotece paulinów na Jasnej Górze. Od tej chwili, poprzez nowe wydawnictwo, jest on dostępny dla wszystkich zainteresowanych.

Promocja wydania dokładnej, fototypicznej kopii zabytkowego Mszału odbyła się w sobotę, 30 listopada o godz. 16.30 w Sali Konferencyjnej Domu Pielgrzyma na Jasnej Górze. Spotkanie zorganizował Zespół Naukowo-Redakcyjny Jasnogórskich Muzykologów, Stowarzyszenie Kapela Janogórska i klasztor paulinów na Jasnej Górze.

Na ponad 300. stronicach przedstawiono reprodukcje kolejnych stron Mszału, z nieznanym pomniejszeniem formatu. Starano się jednak zachować wszystkie inne szczegóły oryginału, jak np. widoczne na wielu kartach przebieg atramentu z odwrotnej strony, czy wszelkiego rodzaju uszkodzenia.

„Pochodzący z początku XVI stulecia Missale Paulinorum (ok. 1506), zwany powszechnie – ze względu na osobę jego fundatora, króla Jana Olbrachta – Mszałem Jagiellonów albo Mszałem Olbrachta, należy niewątpliwie do najcenniejszych i najbardziej wartościowych kodeksów liturgiczno-muzycznych zachowanych w jasnogórskim archiwum – czytamy we wstępie autorstwa Remigiusza Pośpiecha, pracownika naukowego Uniwersytetu Opolskiego i Wrocławskiego oraz przewodniczącego Zespołu Naukowo-Redakcyjnego Jasnogórskich Muzykologów

– Ten niezwykle kunsztownie wykonany rękopis, ozdobiony licznymi dekoracjami malarskimi, posiada wielowymiarowe znaczenie: jako istotne, wręcz podstawowe źródło pozwalające poznać sposób sprawowania liturgii Mszy św. w klasztorach paulińskich w okresie późnego średniowiecza, jako wspaniałe dzieło sztuki, zawierającego barwne miniatury, ozdobne inicjały oraz bogato zróżnicowaną orna-

mentykę, a także jako swoisty pomnik kultury staropolskiej”.

W skład zespołu redakcyjnego pod przewodnictwem prof. Remigiusza Pośpiecha weszli paulini: o. Dariusz Cichor, definitor generalny Zakonu Paulinów i o. Nikodem Kilnar, prezes Stowarzyszenia Kapela Jasnogórska; a także: Marcin Konik, ks. Erwin Mateja, Alina Mądry, Aleksandra Patalas i Barbara Przybyszewska-Jarmińska.

Dzieło ukazało się nakładem Redakcji Wydawnictw Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego oraz Wydawnictwa Zakonu Paulinów Paulinianum. Druk zlecono Wydawnictwu i Drukarni Św. Krzyża w Opolu.

Celem uzyskania jak największej przydatności badawczej, do wydania Mszału Jagiellonów dołączono na końcu płytę CD, zawierającą zdjęcia wszystkich najważniejszych miniatur.

Za: www.jasnagora.com

Ciekawe odkrycie w klasztorze na Świętym Krzyżu

Rozległy system gromadzenia wody, którego najstarsze elementy pochodzą z XVII wieku, odsłonił archeolog w wirydarzu klasztoru na Świętym Krzyżu. Zdaniem naukowców odkrycie rzuca nowe światło na sposoby radzenia sobie przez mnichów z niedoborami wody w przeszłości.

O ogromnych problemach z zaopatrzeniem w wodę benedyktyńskiego klasztoru na Świętym Krzyżu, można przeczytać w XIX-wiecznych dokumentach, pochodzących z czasów, gdy mieściło się tam carskie więzienie. Jednak problemy były również długo wcześniej, co potwierdzają najnowsze odkrycia kieleckiego archeologa dra Czesława Hadamika.

- W ramach prac badawczych zbadaliśmy teren klasztornej wirydarza, czyli dziedzińca otoczonego XV-wiecznymi krużgankami – powiedział dr Hadamik. W jego centralnej części znajduje się kamienna cembrowina, wyglądająca na pierwszy rzut oka jak studnia.

- Faktycznie jest to górna część rozległej cysterny znajdującej się pod dziedzińcem. Sama cembrowina oparta jest na czterech kamiennych filarach – wyjaśnił. - Dno zbiornika jest oparte o litą skałę. Samą komorę wykuto w zwietrzelinie skalnej - powiedział Hadamik, który schodził do wnętrza cysterny

Zbiornik gromadził głównie wody opadowe i gruntowe. - Powstał prawdopodobnie w okresie remontów zespołu klasztornego prowadzonych przez opatów Bogusława Ratuszewskiego i Stanisława Sierakowskiego. To był zbiornik o wymiarach ok. 4,5 na 5 m znajdujący się 5,3 m pod powierzchnią dziedzińca. Jest szczególnie obudowany ze wszystkich stron kamien-

nymi ciosami i kamieniem łamanym – wyjaśnił dr Hadamik.

To pierwszy element systemu, który miał zapewnić wystarczającą ilość wody dla kilkudziesięciu mieszkańców klasztoru i na potrzeby "rajskiego ogrodu" prowadzonego przez mnichów w wirydarzu. - W późniejszym okresie, w XVIII w. lub najpóźniej w początkach XIX w., od wschodniej strony dobudowano cysternę pomocniczą z cegły, o wymiarach dna 1,2 na 2 m. W najwyższym punkcie zbiornik ma 1,3 m – powiedział. Młodsza komora była połączona ze zbiornikiem głównym kanałem "całość działała na zasadzie naczyń połączonych" – powiedział archeolog.

Według obliczeń naukowca, w ten sposób udawało się zabezpieczyć na potrzeby klasztoru około 35 metrów sześciennych wody. Szacuje on, że była to wystarczająca ilość, pozwalająca przetrwać okresy dłuższych niedoborów wody i suszy.

Podczas prac archeologom udało się także odsłonić dużo młodsze elementy całego systemu. Prawdopodobnie na przełomie XIX i XX wieku, dobudowano wypełnioną grysem "wannę" połączoną z przynajmniej czterema narożnikami wirydarza. Zbierała ona wodę opadową. Warstwa żwiru pełniła rolę filtra, dzięki czemu do cysterny dostawała się oczyszczona woda.

Odsłoniłszy rozbudowywany przez trzy stulecia system zbierania i magazynowania wody. Podobnych rozwiązań nie udało się dotąd odkryć nigdzie indziej – dodał Hadamik.

Według tradycji utrwalonej przez Jana Długosza opactwo benedyktyńskie powstało w 1006 roku z fundacji Bolesława Chrobrego. Z badań historyków (m.in. prof. Marka Derwicha) wynika, że powstało ono nieco później bo w XII wieku. Jako założyciela wskazują Bolesława Krzywoustego. W okresie panowania dynastii Jagiellonów, Święty Krzyż był najważniejszym sanktuarium w Polsce.

Nazwa klasztoru oraz Gór Świętokrzyskich pochodzi od przechowywanych tam relikwii Krzyża Świętego. Z czasem została rozszerzona na cały obszar regionu, a w 1999 roku na nazwę jednego z 16 województw. Od lat trzydziestych XX wieku gospodarzami klasztoru są zakonnicy ze zgromadzenia Oblatów.

Każdego roku miejsce to odwiedza ok. 300 tys. turystów. W lutym b.r. papież Benedykt XVI zdecydował o nadaniu kościołowi Św. Trójcy na Świętym Krzyżu tytułu bazyliki mniejszej. Było to jedna z ostatnich decyzji podjętych w czasie jego pontyfikatu. Dekret Stolicy Apostolskiej w tej sprawie został uroczystie odczytany 16 czerwca.

Za: PAP

„Bigosowa niedziela” u cystersów w Wąchocku

W ostatnią niedzielę listopada o godz. 11.45, sprawowana była Msza św. w intencji wszystkich zmarłych przyjaciół i dobrodziejów naszego opactwa w Wąchocku. Na tę uroczystość przybyli wierni z sąsiednich miejscowości, aby uczestniczyć w Eucharystii, Drodze Krzyżowej i wspólnym posiłku.

„Niedziela bigosowa” – czyli nazwa corocznego spotkania naszych dobrodziejów. Uroczystej Eucharystii w tym dniu, przewodniczył i homilię wygłosił opat o. Eugeniusz OCist. Po Mszy Świętej na krucygach

klasztornych odbyła się Droga Krzyżowa, którą poprowadził o. Gerard OCist.

Następnie wspólnota naszego opactwa zebrała się w kościele, aby wyrazić wdzięczność naszym dobrodziejom za ich wszelkie dobro. Po krótkim słowie wdzięczności, jakie skierował do zebranych o. Opat, wspólnie z naszymi

gośćmi uwielbiliśmy Chrystusa Eucharystycznym, oraz na nowo oddaliśmy się Jezusowi Chrystusowi Królowi Wszechświata.

Następnie wszyscy spotkali się w średniowiecznym refektarzu, gdzie mogli posilić się smacznym, cysterskim bigosem (od którego właśnie to spotkanie przyjęło nazwę – „niedziela bigosowa”). Drodźdżowe ciasto i gorąca herbata sprzyjały do wspólnej i radosnej rozmowy. Miłych gości obsługiwali gospodarze.

Na zakończenie o. Anioł OCist, opiekun tej grupy, pamiętał, aby każdy z nich otrzymał upominek na pamiątkę naszego wspólnego spotkania.

„Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg” (2Kor 9,7).

Za: www.wachock.cystersi.pl

Refleksja Tygodnia

NIEZWYKLE WAŻNA I RADOSNA WIADOMOŚĆ

Refleksja O. Janusza Soka CCsR, przewodniczącego KWPZM, po zapowiedzi papieża Franciszka, że rok 2015 będzie Rokiem Życia Konsekwowanego

Tuż po ogłoszeniu Adhortacji Apostolskiej "Evangelii Gaudium" słyszymy z Watykanu informację, że rok 2015 będzie Rokiem Życia Konsekwowanego. To dla nas niezwykle ważna i radosna wiadomość, chociaż skłania do pytań.

Dlaczego dzisiejsi chrześcijanie mają przyglądać się życiu osób konsekrowanych? Papież Franciszek wskazał na bardzo znaczącą cechę tego rodzaju powołania – radykalizm życia. Jest to coś, czego się ludzie obawiają, ale jednocześnie coś, czego im dzisiaj brakuje i za czym tęsknią. Tylko klarowne świadectwo może obudzić świat, mówi Piotr naszych czasów. Czyż nie budzi szacunku osoba, która zdolna jest poświęcić swoje życie dla jakiejś ważnej sprawy? Ojciec Święty Franciszek jednoznacznie wskazuje, że powierzchowne i wygodne życie wiedzie do nudy, zagubienia i smutku. Ścieżkę do radości i prawdziwej wolności odnajduje ten, kto słucha słów Jezusa i kroczy za Nim - nie za legendarną postacią, lecz żywym Zmartwychwstałym. Dlatego tak potrzebne są wspólnoty życia konsekrowanego, środowiska - gdzie nie ma bałwochwalczego czczenia pieniądza, kultu egoizmu i przyjemności życiowych, traktowania innych ludzi według instrukcji „użyj i wyrzuć”. Mamy być nie tylko znakiem ale też czynnym odnowy, radykalnym i jednoznacznym.

Czy aby jednak nasze doczesne zmartwienia i kryzysy pozwolą nam z odwagą podjąć to wyzwanie? Czy nas ojciec Święty nie przecenia? Jakże daleko odeszlibyśmy od naszych ideałów i stylu zakonnego, gdybyśmy uznali siebie za jedynych godnych, by ratować świat. Gdybyśmy wokół siebie widzieli samą marność, a siebie uważali za prawych i szlachetnych. Wyzwanie, jakie stawia przed nami Ojciec Święty to zatem dobra okazja do nawrócenia. To dobry czas na uświadomienie sobie tego, co nas naprawdę pasjonuje i na odważne wskazanie tych spraw, które nas boją.

Zakonnicy, osoby konsekrowane, to nie figury kościelne, lecz ludzie z krwi i kości, o żywych twarzach, tęskniący - jak każdy człowiek potrafi tęsknić - za życiem pełnym wolności i pasji. Najważniejszą z nich jest relacja bliskości, miłości do Jezusa. Żyjemy świadomością powołania zakonnego, czyli zaproszenia do nietuzinkowego życia, ale i konfrontacji z własnymi słabościami. Dlatego często doświadczamy w naszym życiu prawdy słów św. Pawła Apostoła, który stwierdził: „wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia”.

Kiedy patrzymy na bogactwo charyzmatów zakonnych, tak różnorodnych i dopełniających się nawzajem, podziwiamy niezwykle fantazję Boga. Na ileż dróg On wychodzi, by spotykać ludzi na misyjnych bezdrożach

czy w gęstwinie ulic wielkich miast, na ileż sposobów pragnie dosięgnąć ludzkie serce - słowem objawionym, dobrocią spotykanych ludzi, pięknem przyrody, sztuką. Wszystko po to, by powiedzieć – człowieku nie jesteś sam, nie żyjesz przypadkowo, twoje życie ma powód, sens i cel.

Zastanawiając się, na jakich płaszczyznach życie zakonne wychodzi naprzeciw głębokim pragnieniom i pytaniom ludzi, dostrzegamy kilka ważnych miejsc spotkania.

Po pierwsze, wielką siłą świadectwa niesie wspólnota. Życie wspólnot zakonnych zasadza się na duchu braterstwa, dialogu i solidarności. Jak wiele to może znaczyć dla współczesnego człowieka, wyziębionego we własnym domu brakiem zwyczajnych rozmów, zmęczonego ciągłą rywalizacją i udowadnianiem swej wartości...

Po drugie, życie zakonne to wyruszenie na wędrowną. Jest gotowością porzucenia schematów myślenia i życia, otwieraniem się na nowe perspektywy. To nieustanne badanie „znaków czasu”. To mierzenie się ze współczesnością bez lęku. Przeciwnie - z wielkim zainteresowaniem, a nawet zachwytem, że i dziś można Jezusa zobaczyć i spotkać, bo ciągle "tędy przechodzi"...

Równocześnie życie zakonne ma w sobie pewien spokój, swoistą stabilność. Nie ulega wrzawie i mentalności chwili. Umie bronić się przed pozorem nowości. W świecie, gdzie coraz częściej wartości religijne i moralne spychane są na margines uwagi, przypomina pewne prawdy niezmiennie: że Bóg jest wierny swojemu stworzeniu, że cel nie uświęca środków, że ludzie są ważniejsi niż rzeczy, że żyli i żyją

pośród nas święci, których warto naśladować.

Rok Życia Konsekwowanego będzie dla nas okazją do odnowienia ducha i przylgnięcia do charyzmatu naszych rodzin zakonnych. Będzie także okazją do uświadomienia sobie, że jako odrębne jurysdykcje jesteśmy sobie potrzebni, że się uzupełniamy, że nie jesteśmy samowystar-

czalni. Oczekiwanie Kościoła, że instytuty życia konsekrowanego wniosą istotne światło w sytuację współczesnego świata, niech nas przynagla do podjęcia szczerym i otwartym sercem powołania i dawania świadectwa życia radami ewangelicznymi.

O. Janusz Sok CSsR
Przewodniczący KWPZM

Wiadomości zagraniczne

Dzięki Adwentowi odkrywamy niezawodny horyzont nadziei

Rozpoczęty okres Adwentu uświadamia nam, że wszyscy jesteśmy w drodze, wraz z narodami, cywilizacjami i kulturami. Jej celem jest Jezus Chrystus – prawdziwa świątynia Boża. Mówił o tym w południe Papież Franciszek, nawiązując do liturgicznego czytania z Księgi proroka Izajasza z dzisiejszej niedzieli. Zapowiada ono przybycie wszystkich narodów do świątyni jerozolimskiej wyniesionej ponad góry i pagórki.

„Jest to powszechne pielgrzymowanie do wspólnego celu, którym w Starym Testamencie jest Jerozolima, gdzie wznosi się świątynia Pana – mówił Papież. – Bo właśnie tam, w Jerozolimie, miało miejsce objawienie się oblicza Boga i Jego prawa. To objawienie znalazło w Jezusie Chrystusie swoje wypełnienie, a świątynią Pana został On sam, wcielone Słowo. On jest przewodnikiem a zarazem celem naszego pielgrzymowania, pielgrzymowania całego Ludu Bożego, a w Jego świetle także i inne narody mogą podążać ku Królestwu sprawiedliwości i pokoju”.

Franciszek dwukrotnie odczytał w tym momencie prorocтво Izajasza o „przekuciu mieczy na lemiesz, a włócznie na sierpy”. I dodał: „Ale kiedy to się stanie? Jakże piękny będzie to dzień, gdy broń zostanie rozłożona i przekształcona w narzędzia pracy! Co za piękny będzie to dzień! I to jest możliwe! Postawmy na nadzieję, na nadzieję pokoju, a będzie to możliwe!”.

Jak przypomniał Papież, ta wędrówka ku Królestwu sprawiedliwości i pokoju nigdy się nie skończyła.

W życiu każdego człowieka istnieje potrzeba powstania i wyruszenia w drogę,

poszukiwania sensu i celu istnienia. Jest to horyzont nadziei, który odkrywamy dzięki Adwentowi, a nadzieja ta nie zawodzi, bo jest oparta na Słowie Bożym. „Wzorem tej duchowej postawy, tego sposobu bycia i kroczenia przez życie, jest Maryja Panna. Prosta wiejska dziewczyna, która nosi w sercu całą Bożą nadzieję! W Jej tonie Boża nadzieja przyjęła ciało, stała się człowiekiem, stała się historią: Jezusem Chrystusem. Jej *Magnificat* jest pieśnią wędrującego Ludu Bożego i wszystkich ludzi, którzy pokładają nadzieję w Bogu, w mocy Jego miłosierdzia. Pozwólm się Jej wieść jako Matce, która umie prowadzić. Pozwólm się przez Nią prowadzić w tym czasie oczekiwania i aktywnego czuwania” – powiedział Ojciec Święty. Za: **Radio watykańskie**

3000 misjonarzy na Kongresie Misyjnym Ameryki

W dniu 26 listopada rozpoczął się IV Kongres Misyjny Ameryki (CAM4) i IX Kongres Misyjny Latinoamerykański (COMLA9) Eucharystią, która została odprawiona przed Bazyliką Naszej Pani z Chiquinquira, w której wzięło udział 70 biskupów, 450 kapłanów i przeszło trzy tysiące misjonarzy zakonnych i świeckich.

Wśród uczestników, przybyłych z wszystkich krajów kontynentu amerykańskiego, znajduje się 50 członków Rodziny Salezjańskiej, łącznie z czterema biskupami salezjańskimi z Brazylii, Urugwaju, Paragwaju i Wenezueli. Mowa tu o salezjanach, córkach Maryi Wspomożycielki, Hijas Divino Salvador, salezjanach współpracownikach i byłych wychowankach Księdza Bosko.

Kongres odbywa się w Palacio de los Eventos, a jego tematem jest: „Uczniowie misjonarze w Jezusie Chrystusie z Ameryki, w świecie zsekularyzowanym i wielokulturowym. Kolejny krok realizacji wskazań V Konferencji Ogólnej CELAM (Konferencja Episkopatu Ameryki Łacińskiej), która odbyła się w Aparecida w 2007 roku, a była poświęcona misjom na tym kontynencie.

26 listopada po południu kard. Fernando Filoni, prefekt Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów, specjalny wysłannik Ojca

Świętego Franciszka, przewodniczył celebracji eucharystycznej na otwarciu Kongresu, w czasie której zwrócił się do uczestników w tych słowach: „W czasie naszego Kongresu umieszczamy w centrum Chrystusa i przyjmując Go jako Nauczyciela, staramy się słuchać Jego głosu, przyjmując Jego orędzie, pozwolić Mu wejść w nasze wnętrza i przygotować nas do misji”.

W dniach 27-28 listopada, do południa, odbyły się cztery główne konferencje, a po południu – warsztaty, z omówieniem 22 różnych tematów składających się na „Forum”, w których uczestnicy wzięli udział zależnie od swojego zainteresowania, gdy chodzi o zakres tematyki: uczenie się, nawrócenie duszpasterskie, sekularyzacja, wielokulturowość, „missio ad gentes”.

28 listopada ks. Raul Bior, salezjanin z Wenezueli, wygłosił konferencję na temat: „Nagła potrzeba misji w ramach nowej ewangelizacji i missio ad gentes”, opierając się na ostatniej adhortacji apostołskiej „Evangelii Gaudium” papieża Franciszka.

IV Kongres Misyjny Ameryki zakończy się 1 grudnia celebracją eucharystyczną i nowym rozesłaniem misjonarzy „ad gentes” – kapłanów, zakonników i świeckich – z Ameryki na inne kontynenty. Zostanie także wyznaczone miejsce najbliższego kongresu. Za: www.infoans.org

Konferencja duszpasterzy polonijnych w Australii

W środę, 27 listopada w ośrodku duszpasterskim im. Jana Pawła II, prowadzonym przez księży chrystusowców w Canberze zakończyła się trzydniowa konferencja

pastoralna dla duszpasterzy polonijnych posługujących rodakom na Antypodach.

Organizatorem spotkania był o. Wiesław Słowik, jezuita, Rektor Polskiej Misji Katolickiej w Australii i Nowej Zelandii. W konferencji wzięło udział 32 duszpasterzy ze zgrupowań: chrystusowców, jezuitów, zmarłychwstańców i franciszkanów. W tym roku z wykładami przyleciał z Polski ks. Wiesław Wójcik TChr, dyrektor Instytutu Duszpasterstwa Emigracyjnego w Poznaniu.

Głównym tematem spotkania była „Współczesna polska emigracja – rozmiary, zagrożenia i troska Kościoła o ludzi w drodze”. Referent, który przybył bezpośrednio z Rzymu, z pielgrzymki duszpasterzy polonijnych na zakończenie Roku Wiary przedstawił panoramę duszpasterstwa polonijnego w całym świecie. To, że jedna trzecia narodu polskiego żyje poza krajem, musi Kościół w Polsce dynamizować do większej troski o tych wiernych, którzy ją opuścili i wciąż opuszczają. Trzeba, aby wyjeżdżającym towarzyszyli kapłani, którzy w łączności z lokalnymi Kościołami podejmą pracę duszpasterską wśród emigracji – tymi słowami zachęcał w maju 2006 r. w Krakowie papież Benedykt XVI.

Obradujących duszpasterzy odwiedził nowy Ambasador Rzeczypospolitej Paweł Milewski z małżonką. Sąsiedztwo ośrodka duszpasterstwa polskiego i Ambasady RP w stolicy Australii zobowiązuje do większej współpracy i całościowej troski o Rodaków na tym kontynencie – podkreślił ambasador.

Podjęto również temat: „Oblicze australijskiej i polskiej młodzieży w obecnych czasach”. Tymi doświadczeniami pracy z młodzieżą na Antypodach podzielił się o. Andrzej Granc, franciszkanin wychowany na ziemi australijskiej. Ważnym było też spotkanie z przedstawicielem Katolickiego Biura Emigracyjnego w Canberze, który przedstawił obecną politykę emigracyjną i aktualne sprawy Kościoła katolickiego w Australii.

Na Antypodach mieszka obecnie ok. 175 tys. Polaków, w tym ok. 50 tys. posługuje się na co dzień językiem polskim. W Australii i Nowej Zelandii posługuje 100 polskich księży, w tym 40 zaangażowanych jest w duszpasterstwo polonijnym.

Za: www.chrystusowcy.pl

W Odessie uroczystości 100-lecia poświęcenia kościoła Św. Klemensa

Uroczystość św. Klemensa i odpust z okazji 100-rocznicy poświęcenia nie istniejącego już, zniszczonego przez komunistyczną władzę, kościoła św. Klemensa w Odessie. Dnia 23 listopada 2013 r., w parafii św. Klemensa odbyło się niezwykle wydarzenie, na które przybyło sporo wiernych i gości. Świętowano odpust w parafii, której patronuje św. Klemens. W bieżącym roku przypada również setna rocznica poświęcenia obecnie nie istniejącego już, zniszczonego przez władzę bolszewicką kościoła.

Uroczystość św. Klemensa Mszy św. przewodniczył biskup odeski, J. Eksc. Bronisław Bernacki, który podczas kazania przypomniał wszystkim zebranym historię katolików w Odessie. Wśród obecnych gości było wielu księży pallotynów m.in. radca prowincjalny ks. Waldemar Pawlik SAC i przedstawiciel sekretariatu misyjnego ks. Jerzy Limanówka SAC oraz kapłani z odeskiego dekanatu.

Na koniec liturgii odbyła się uroczysta procesja wokół ocalałej plebani w której obecnie znajduje się kaplica parafialna. Ks. proboszcz Wiktor Cyran SAC podziękował wszystkim przybyłym, a po uroczystościach wszyscy goście byli zaproszeni na obiad i uroczysty koncert w wykonaniu młodzieży z parafii. Za: www.pallotyni.pl

Franciszkańskie wydawnictwo na najważniejszych targach książki w Rosji

W stolicy Rosji trwają 15. targi książki „Non/fiction”. Uczestniczy w nich prawie 300 wydawnictw z 20 krajów, w tym tylko nieliczne chrześcijańskie. Jednym z nich jest katolickie Wydawnictwo Franciszkanów (Издательство Францисканцев) z Moskwy.

„Non/fiction” to najważniejsze targi branży książkowej w Rosji. W ub. r. odwiedziło je 32 tys. osób. Od sześciu lat uczestniczą w nich także Bracia Mniejsi. Udział w targach ma dla nich przede wszystkim wymiar ewangelizacyjny. Mówi. „Ludzie mają możliwość zapoznania się z literaturą chrześcijańską w języku rosyjskim i chętnie z tego korzystają – mówi o. Nikołaj Dubinin, przełożony franciszkanów konwentalnych w Rosji. – Dla nas jest to wielką pociechą i wielkim zadaniem misyjnym. Wielu ludzi podchodzi i ze zdumieniem pytają nas, czy jesteśmy prawdziwymi zakonnikami, czy to nie jest jakiś karnawał, czy rzeczywiście w Moskwie są katolicy, a zwłaszcza franciszkanie. Chętnie więc udzielamy im pomocy, a również naszych wizytówek”.

Targi książki „Non/Fiction” zakończą się 1 grudnia. Biorąc w nich udział również wydawnictwa polskie, które prezentują Rosjanom nowości wydawnicze tego roku oraz tłumaczenia polskich autorów na język rosyjski. Za: Radio.watykańskie

W Syrii rebelianci porwali 12 prawosławnych mniszek

Chrześcijańskie miasto Malula w Syrii ponownie zostało zdobyte przez rebeliantów. Tym razem celem agresji stał się również klasztor prawosławnych mniszek, jeden z ostatnich zamieszkałych budynków w tym mieście. Szczegółowe informacje na ten temat podał nam nuncjusz w Damasku abp Mario Zenari. „Okolo drugiej po południu siostry zostały zmuszone do opuszczenia klasztoru – powiedział Rádiu Watykańskiemu abp Zenari. – W sumie 12 mniszek Syryjki i Libanki. Wywieziono je samochodem na północ, prawdopodobnie do Yabrud. Nie wiemy, jakie są powody porwania. Czy chodziło im wyłącznie o zdobycie klasztoru, czy też mają inne intencje. Jesteśmy pełni obaw. 12 mniszek w rękach takich ludzi. Nie pozostaje nam nic poza modlitwą, aby porywane wykazały się odrobiną względów humanitarnych i traktowali je dobrze. Mamy nadzieję, że nie staną się zakładniczkami. Ale to pokażą najbliższe godziny”. Za: Radio.watykańskie

Remont franciszkańskiego kościoła w Udziale na Białorusi dzięki pomocy polskiego rządu

W miesiącu listopadzie zakończyliśmy projekt osuszania zabytkowego kościoła franciszkańskiego w Udziale na Białorusi, który należy do Warszawskiej Prowincji Franciszkanów.

Wykonano hydroizolację poziomą ścian zewnętrznych kościoła, a także reprofiliację systemu odprowadzenia wody deszczowej. Celem zadania było osuszenie i zabezpieczenie przed dalszą degradacją zabytku, aby w przyszłości kontynuować renowację obiektu.

Wykonanie wyżej wymienionych prac nie byłoby możliwe bez wsparcia i zaangażowania parafian w Udziale, a także Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP. Projekt „Osuszenie zabytkowego kościoła franciszkańskiego w Udziale na Białorusi” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Wszystkim zaangażowanym w prace przy naszym kościele w Udziale składamy serdeczne podziękowania. Niech Pan nam wszystkim błogostawi!

Za: www.franciszkanie-warszawa.pl

Franciszkanin mianowany biskupem w Zambii

30 listopada Ojciec Święty Franciszek mianował biskupem diecezji w Mansa w Zambii fr. Patricka Chisangę OFMConv, do niedawna prowincjała franciszkańskiej prowincji zambijskiej. Nowo mianowany biskup urodził się 16 maja 1971 roku w Kamuchanga w diecezji Ndola. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Buyantanshi i średniej w Mfulira-Ndola został przyjęty do niższego seminarium w Ndola.

W 1990 roku rozpoczął postulat w Zakonie Braci Mniejszych Konwentualnych. W dniu 27 czerwca 1999 roku przyjął święcenia kapłańskie. W latach 2002-2006 odbył studia wyższe z psychologii w Rzymie w Uniwersytecie Gregoriańskim; 2006-2008 – gwardian i dyrektor wychowawczy studentów teologii w Makeny Frairy w Lusaka. Jednocześnie prowadził wykłady z psychologii w kolegium św. Bonawentury w Lusaka; 2008-2012 – minister prowincjalny Braci Mniejszych Konwentualnych w Zambii i Malawi. Aktualnie jest profesorem w kolegium św. Bonawentury w Lusaka.

Za: www.franciszkanie.pl

Generał dominikanów spotkał się z rzymskimi studentami

Generał Zakonu Kaznodziejskiego ojciec Bruno Cadoré spotkał się z dominikanami, którzy niedawno rozpoczęli studia w Rzymie. Wśród uczestników spotkania był o. Wojciech Golubiewski, członek Instytutu

Tomistycznego w Warszawie, który na przełomie września i października rozpoczął trzyletnie studia filozoficzne na Uniwersytecie Świętego Krzyża (Santa Croce).

Studenci dzielili się z Generałem swoimi obserwacjami z życia w Wiecznym Mieście, opowiadali o radości ze studiowania i wyzwaniach, jakie stawia przed nimi międzynarodowy charakter wspólnot, w których mieszkają i studiują. Mówili także o swojej wizji przyszłości Zakonu. W spotkaniu uczestniczyło dziewięciu braci, którzy w ostatnim roku rozpoczęli studia na rzymskich uczelniach. Pochodzą oni z różnych prowincji – m.in. z Chin, Wietnamu, Nigerii czy Brazylii. Razem z o. Cadoré przywitali ich o. Vivian Boland, wikariusz generała, oraz o. Michael Mascari, socjusz ds. życia umysłowego w Zakonie Kaznodziejskim.

Za: www.dominikanie.pl

Nagroda królowej Zofii dla młodzieżowych ośrodków Ks. Bosko

W dniu 27 listopada 2013 r., Konfederacja Ośrodków Młodzieżowych Księstwa Bosko otrzymała z rąk królowej Zofii nagrodę za działania na rzecz zapobiegania narkomanii na polu wychowawczym i wspólnotowym, co realizuje w ramach projektu "Identyfikacja i ukazanie dobrych praktyk zapobiegania narkomanii ze strony stowarzyszeń młodzieżowych".

Tą nagrodą, przyznaną przez Fundację "Uwaga na Narkomanię" Czerwonego Krzyża z Hiszpanii (CREFAT), jury chciało wyrazić swoje uznanie dla wysokiego poziomu projektu realizowanego przez salezjańskie ośrodki młodzieżowe salezjanów i córek Maryi Wspomożycielki, wdrażanego na obszarach wysokiego zagrożenia i wśród nieletnich potrzebujących, w którym wolontariat stanowi fundamentalny filar, a którego celem jest ochrona młodzieży już od najmłodszych lat.

W ceremonii wręczenia nagród, która odbyła się w Salonie Magnolii Palacio de la Zarzuela, królowej Zofii towarzyszył dele-

gat rządowy ds. programu narodowego zapobiegania narkomanii, Francisco de Asís Babin, który, odnosząc się do Konfederacji Księstwa Bosko, wskazał ją jako przykład solidarności i zaangażowania na rzecz walki z narkomanią".

Na koniec ceremonii odpowiedzialni za Konfederację Księstwa Bosko zadedykowali tę nagrodę "tysiącom wolontariuszy, którzy przez wiele lat pracowali na rzecz zapobiegania narkomanii, pozostając wierni stylowi wychowawczemu naszego założyciela, Księstwa Bosko, i jego pedagogii, która odnosi sukcesy, ponieważ stawia na młodzież".

Konfederacja Ośrodków Młodzieżowych Księstwa Bosko zrzesza 9 federacji regionalnych z 127 salezjańskimi ośrodkami młodzieżowymi salezjanów i córek Maryi Wspomożycielki, obejmujących około 66 000 ludzi młodych i przeszło 3500 wolontariuszy.

Nagroda "Reina Sofia" przeciwko narkomanii została ustanowiona w 1989 r. i opiewa na sumę 24 000 euro. Jest przyznawana w ramach dwóch edycji: krajowej i latynoamerykańskiej w różnych kategoriach: praca społeczna, media, prewencja na polu wychowawczym i wspólnotowym oraz badania i analiza.

W edycji 2013, oprócz Konfederacji Księstwa Bosko, lauretami zostali: "Caritas" diecezji Bilbao, program telewizyjny hiszpańskiej Informe Semana oraz Oddział Prewencji Narodowej Policji Kolumbii.

Za: www.infoans.org

Zapowiedzi wydarzeń

Konferencja z okazji XIV Dnia modlitwy i pomocy materialnej dla Kościoła na Wschodzie

Serdecznie zapraszam na konferencję prasową z okazji XIV Dnia modlitwy i pomocy materialnej dla Kościoła na Wschodzie organizowaną 4 grudnia 2013 r. (środa) o godz. 11.00 przez Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie przy Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski (miejsce: Warszawa, skw. Kard. Stefana Wyszyńskiego 6, sala 16)

Program konferencji:

Powitanie i prowadzenie konferencji prasowej – ks. dr. Józef Kloch, rzecznik KEP
Znaczenie dnia modlitwy i pomocy materialnej dla Kościoła na Wschodzie - ks. bp Antoni Pacyfik Dydycz, przewodniczący Zespołu Pomocy Kościołowi na Wschodzie
Sytuacja katolików na pograniczu Europy i Azji - o. Piotr Łacheta, redemptorysta - Rosja
Niezwykła pomoc chorym dzieciom z Ukrainy - Olga Pawłowska – Drohobycz – Ukraina – Fundacja św. Antoniego

Życie religijne na Łotwie - s. Sofija Os-mjanska, karmelitanka Dzieciątka Jezus, wykładowca w Instytucie Nauk Religijnych w Rydze – Łotwa

Statystyka personalna i pomoc udzielona w roku 2013 przez biuro Zespołu - Program czternastego dnia modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie - ks. Leszek Kryża TChr

Pytania i odpowiedzi. Poczęstunek
Z wyrazami szacunku
Ks. Leszek Kryża TChr
Dyrektor Zespołu

NOWY NUMER DWUMIESIĘCZNIKA „ŻYCIE KONSEKROWANE”

Ostatni numer tegorocznej edycji dwumiesięcznika „Życie Konsekrowane” pragniemy poświęcić tematowi: *Współczesne zagrożenia wiary*. Pośród wielu artykułów poświęconych aktualizacji naszej wiary w świecie współczesnym znajdziemy te, które poświęcone są dzisiejszym zagrożeniom wiary.

Ks. prof. Mariusz Rosik podejmuje refleksje w obszarze tematu: *Wiara bez czynków jest martwa* (por. Jk 2,17). O dobrych czynach jako integralnym elemencie wiary. Ojciec prof. Jerzy Wiesław Gogola OCD w swoim artykule zwraca uwagę na: *Miłość Boga i bliźniego na drodze wiary osoby konsekrowanej*, ks. prof. Marek Chmielewski podejmuje zagadnienie: *Współczesne zagrożenia wiary i ich konsekwencje dla życia duchowego*, z kolei ks. dr Marek Dziewiecki koncentruje uwagę czytelnika na temacie: *Kościół i młodzież w ponowoczesności*.

Siostra dr Jolanta Anna Hernik RMI ukazuje zagadnienie: *Przyjaźń w życiu konsekrowanym*, ks. dr Robert Zapotoczny omawia w swoim artykule: *Charakterystyczne cechy duchowości błogosławionego arcybiskupa Zygmunta Szczęsnego*

Felińskiego zaś ks. Piotr Cebula stara się ukazać zagadnienie: *Koncepcja posłuszeństwa, czystości i ubóstwa według bł. Johna Henriego Newmana*.

Ponadto w numerze znajdziemy recenzje najnowszych publikacji z zakresu teologii i teologii życia konsekrowanego.

W imieniu Redakcji „Życia Konsekrowanego” pragnę serdecznie podziękować wszystkim współtworzącym w tym roku nasze Czasopismo, a w sposób szczególny naszym Czytelnikom bowiem bez Was pismo nie mogłoby istnieć. Zachęcam zatem wszystkich do owocnej lektury i życzę wzrostu na drodze powołania.

Warunki prenumeraty czasopisma na stronie internetowej: www.palabra.pl

Redaktor naczelny
Jacek Kiciński CMF

Wraz z dzisiejszym numerem Biuletynu przesyłamy naszym Czytelnikom, dzięki życzliwości Redakcji „Życia Konsekrowanego”, *gratisowy numer tego dwumiesięcznika w formacie PDF*. Życzymy wszystkim ciekawej lektury, a także zainteresowania „Życiem konsekrowanym”, wyrażonego w formie prenumeraty.

Red.

BNP PARIBAS
Bank zmieniającego się świata

Bank BNP Paribas w Polsce

- ponad **220** oddziałów detalicznych
- **10** Business Centres dedykowanych dla klientów korporacyjnych, firm i instytucji
- **2 815** pracowników
- ponad **20** lat doświadczeń w obsłudze wiodących polskich i międzynarodowych firm
- **2 700** klientów korporacyjnych
- **28 000** małych i średnich przedsiębiorstw

Oferta specjalna dla podmiotów kościelnych

Bank BNP Paribas, należący do wiodącej europejskiej instytucji finansowej o międzynarodowym zasięgu, bazując na swoich doświadczeniach, przygotował specjalną ofertę finansową dla podmiotów kościelnych, która obejmuje specjalne warunki prowadzenia rachunków bieżących:

Pakiet Błękitny – oferta dla podmiotów rzadko korzystających z usług dodatkowych, wykonujących niewiele operacji na kontach.

Pakiet Złoty – oferta dla podmiotów wykonujących dużo operacji na rachunkach, potrzebujących do prowadzenia działalności większej ilości subkont, w tym walutowych.

Ponadto, do Państwa dyspozycji będą: indywidualny Doradca Klienta, obsługa rachunku przez Internet oraz ogólnopolska sieć oddziałów, a także szerokie możliwości w bankowości międzynarodowej dzięki obecności banków BNP Paribas na wszystkich kontynentach, atrakcyjne poziomy kursów wymiany walut i możliwość korzystnego oprocentowania środków dzięki konsolidacji rachunków bieżących w BNP Paribas.

Kontakt

Witold Witkowski

Specjalista ds. Obsługi Sektora Publicznego i Instytucji
Koordynator współpracy z Kościołem Katolickim

Telefon: **22 778 43 22, + 48 608 603 357**

e-mail: witold.witkowski@bnpparibas.pl

ŚP. KS. MARIAN KLIŚ (1933-2013) FDP

1 grudnia 2013 r. w godzinę po północy ks. Marian Kliś zakończył Adwent swojego życia i udał się na spotkanie z przychodzącym do nas Chrystusem.

Ks. Marian Kliś urodził się 13.01.1933 r. w Międzybrodzu Żywieckim. Nowicjat rozpoczął w 1950 r., który ukończył złożeniem I profesji zakonnej 15 sierpnia 1951 r. aby już 15 sierpnia 1954 r. złożyć profesję wieczystą. Studia seminaryjne odbywał w latach 1952-55 we Włocławku i 1955-1957 w Zduńskiej Woli. Święcenia kapłańskie przyjął 30.06.1957 r. w Zduńskiej Woli. Po odbyciu studiów na ATK w Warszawie uzyskał dyplom magisterski i licencjacki z teologii dogmatycznej. W pierwszych latach kapłaństwa (1957-61) posługiwał jako kapelan w szpitalu onkologicznym w Warszawie.

W 1961 r. został wykładowcą w WSD Zgromadzenia Orionistów w Zduńskiej Woli, gdzie prowadził zajęcia z teologii dogmatycznej i fundamentalnej, z zagadnień ekumenicznych, języka łacińskiego i śpiewu kościelnego. Pełnił posługę Ojca duchownego, Prefekta kleryków, Prefekta studiów oraz Rektora WSD w latach 1972-78 oraz 1988-1990. Posługę Dyrektora Domu zakonnego w Zduńskiej Woli pełnił w latach 1972-1978; 1981-84; 1988-90 a w Kaliszu w latach 1993-97. W latach 1982-1985 i 1991-1993 był proboszczem Parafii św. Antoniego w Zduńskiej Woli a w latach 1993-1997 proboszczem w parafii Opatrzności Bożej w Kaliszu. Posługę Dyrektora Prowincjalnego pełnił w latach 1985-1988 i 1997-2003.

Bardzo skromny w codziennym życiu i swoich potrzebach, ale w trosce o potrzeby duchowe powierzonych sobie ludzi bardzo oddany. Już w swoim czasie podejmował w duszpasterstwie z odwagą ryzyko narażenia Kościoła na „wypadek”, wychodzącego z zakrycia o czym mówi dzisiaj

Papież Franciszek. Duszpasterstwo jakie prowadził jako proboszcz w Zduńskiej Woli i w Kaliszu było otwarciem się na „oddalonych od Kościoła” zgodnie z charyzmatem oriońskim. W jego sercu było szczególne miejsce dla ludzi uzależnionych od przeróżnych słabości dlatego z tak wielką troską, życzliwością i dobrocią serca prowadził Duszpasterstwa Anonimowych Alkoholików w Zduńskiej Woli i Kaliszu.

Wychowany w Kościele przemian Soboru Watykańskiego II miał głęboką intuicję potrzeby otwarcia naszego duszpasterstwa w parafiach oriońskich na Nową Ewangelizację. Pełniąc posługę proboszcza zainicjował Drogę Neokatechumenalną w parafiach w Zduńskiej Woli i w Kaliszu. Do końca swojego pobytu w Zduńskiej Woli, w stanie wyczerpywania się swoich sił fizycznych i ograniczającej się świadomości umacniał wspólnoty neokatechumenalne swoim świadectwem umiłowania Kościoła i Zgromadzenia. Neokatechumeni odwzajemnili tę miłość towarzysząc mu w

ostatnich miesiącach cierpienia w Zduńskiej Woli, Warcie i Łazniewie.

Powierzonych swojej opiece kleryków, zakonników i parafian obdarzał ogromnym zaufaniem i życzliwością. Miarą wielkości jego serca była powszechna świadomość, że gdy kogoś skrzywdzi to tylko przez nieuwagę (bo był bardzo spontaniczny z „fruwającymi” na boki rękami), ale gdy sobie to uświadomił gotowy był natychmiast przeprosić, nawet alumna czy swojego podwładnego. Potwierdził to wielokrotnie w sposób wzbudzający szacunek i zawstydylenie (szczególnie u kleryków), gdy przeciwności i słabości innych znosił w ufnym i znoszonym z wielką pokorą cierpieniem. Przełożeni Generalni w Rzymie obdarzali go wielkim zaufaniem powierzając mu posługę Dyrektora Prowincjalnego przez trzy kadencje. Szczególnie cenili w jego posłudze – jak wielokrotnie to wyrażał Przełożony Generalny ks. Roberto Simionato – jego gotowość cierpienia dla Zgromadzenia.

Talent i zamiłowanie do muzyki objawił w prowadzeniu chórów kościelnych i zespołów muzycznych „Stowiki Niepokalanej” w Zduńskiej Woli i Kaliszu oraz komponowaniem muzyki do tekstów św. Alojzego Orione. Swoje wielkie umiłowanie do Zgromadzenia w ostatnich latach swojego życia wyrażał w założeniu i prowadzeniu Muzeum Domu Misyjnego w Zduńskiej Woli. Zapał się w pamięci współbraci, wiernych, przyjaciół jako kapłan wielkiego entuzjazmu, wielkiej radości, poczucia humoru, ale nade wszystko wielkiej troski o Kościół i Zgromadzenie, współbraci zakonnych i napotykanych na swojej drodze ludzi, zwłaszcza tych potrzebujących.

Za: www.orionisci.rel.pl

ŚP. O. STEFAN DENKIEWICZ (1932-2013) SP

S. P. O. Stefan Denkiewicz, pijar, urodził się 10 sierpnia 1932 r. w miejscowości Wojciechowice, parafia Ostrołęka. W czasie II wojny światowej, w związku z brakiem szkół dla Polaków, uczyła go w domu matka. Po zakończeniu wojny kontynuował naukę w szkole podstawowej w Wojciechowicach, a następnie w Ostrołęce. W latach 1948 - 1950 uczył się w tamtejszym liceum ogólnokształcącym. W 1950 r. wyjechał do Krakowa, gdzie 27 sierpnia wstąpił do Zakonu Pijarów. Święcenia kapłańskie przyjął 26 czerwca 1958 r. W międzyczasie ukończył Liceum Ogólno-

kształcące Zakonu Pijarów i odbył pięcioletnie studia filozoficzno-teologiczne.

Po święceniach pracował najpierw w pijarskiej parafii w Jeleniej Górze - Cieplicach, następnie w kościele rektoralnym w Łowiczu dojeżdżając do Warszawy na roczne Prymasowskie Studium Życia Wewnętrznego. W 1964 r. powrócił do Jeleniej Góry, gdzie pełnił funkcję przełożonego wspólnoty oraz przez 2 lata proboszcza parafii cieplickiej. W latach 1967-1970 odbył specjalistyczne studia zakończone licencjatem na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim z katechetyki i pedagogiki rodziny.

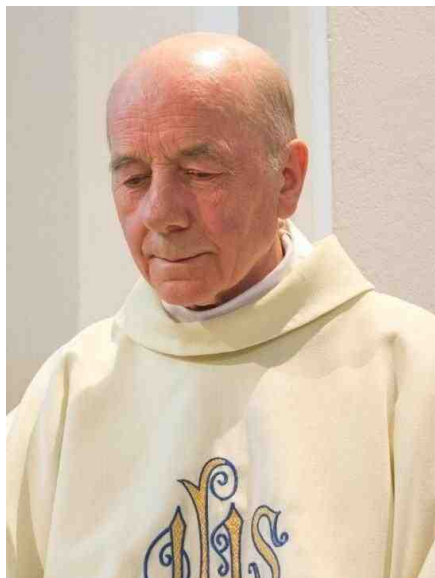
W latach 1970 - 73 pełnił funkcję proboszcza parafii w Krakowie - Rakowicach będąc równocześnie Asystentem Prowincjalnym. W 1973 r. został wybrany na Asystenta Generalnego, dlatego kolejne 12 lat przeżył w Rzymie pomagając o. Generałowi w zarządzaniu Zakonem i troszcząc się szczególnie o placówki Zakonu w Europie Środkowej i Wschodniej. W tym czasie był także jednym z pięciu współtwórców posoborowych Konstytucji i Reguły Zakonu Pijarów oraz ich tłumaczem z j. łacińskiego na j. polski.

Po powrocie do Polski w 1985 r. pełnił posługę duszpasterską i katechetyczną w pijarskiej placówce w Warszawie na Sierkach dojeżdżając także z wykładami do Nowicjatu w Łowiczu, a następnie w latach 1988-91 był przełożonym wspólnoty w Krakowie przy ul. Pijarskiej, dyrektorem internatu i Asystentem Prowincjalnym. Kontynuował także dojeżdżanie z wykładami do Nowicjatu w Łowiczu.

Rok 1991 przynosi w jego życiu kolejny wyjazd za granicę, tym razem na Białoruś, gdzie oddawał się pracy duszpasterskiej oraz trosce o nowe powołania z tego terenu organizując dla młodzieży rekolekcje, wycieczki i pielgrzymki. W 1995 r. wraca do Polski, do Łowicza, gdzie kontynuuje pracę wykładowcy w Nowicjacie i posługę duszpasterską w tamtejszym kościele rektoralnym.

Od 1998 r. aż do śmierci mieszkał w Rzeszowie, pomagając w duszpasterstwie w pijarskiej parafii pw. św. Józefa Kalasancjusza na Wilkowi, a równocześnie w przeniesionym z Łowicza Nowicjacie kontynuował posługę wykładowcy charyzmatu pijarskiego, Konstytucji i Reguł Zakonu

Pijarów oraz języków: łaciny, włoskiego i hiszpańskiego.

Mając 68 lat rozpoczął działalność pisarską publikując od roku 2000 kilka powieści, m.in.: „Serce dla kanarków”, „Syn ratuje

ojca”, „Z Piotrem nowych czasów”, „Czy niewolnictwo musi być zawsze?”, „Nauczyciel, który nie opuścił dzieci”, a także zbiór anegdot „Wesoło w Zakonie Pijarów” i tomik wierszy „Idzie Chrystus przez Białoruś”. Za swoją działalność pisarską otrzymał kilka nagród, miewał spotkania autorskie – w kościołach, szkołach i na uczelniach.

W ostatnich latach życia coraz bardziej doświadczał dolegliwości związanych z wiekiem i chorobami, ale znosił wszystko z pogodą ducha i ufnością w Bożą Opatrzność. Odszedł do Pana nad ranem 2 grudnia br.

Msza św. pogrzebowa pod przewodnictwem J.E. ks. bpa Kazimierza Górnego zostanie odprawiona w kościele pw. św. Józefa Kalasancjusza w Rzeszowie na Wilkowi, ul. Lwowska 125, w czwartek, 5 grudnia, o godz. 11.00, następnie ciało Zmarłego zostanie pochowane w zakonnym grobowcu na pobliskim Cmentarzu Komunalnym. o. Józef Tarnawski SP

ŚP. O. ŁUKASZ WALASZEK (1931-2013) OP

O. Łukasz Walaszek, długoletni dominikański misjonarz wśród amerykańskiej Polonii, zmarł 2 grudnia w warszawskim szpitalu. Miał 82 lata.

Ojciec Łukasz Walaszek urodził się 27 maja 1931 roku w Łukowej na Lubelszczyźnie. Do Zakonu Kaznodziejskiego wstąpił w wieku 18 lat, śluby wieczyste złożył w 1954 roku, a w 1958 przyjął święcenia kapłańskie.

Przez 34 lata – od 1969 do 2003 roku – pracował w Stanach Zjednoczonych wśród tamtejszej Polonii. Posługiwał głównie w parafiach w stanie Connecticut w północno-wschodniej części kraju, a także w Nowym Jorku.

Ostatnie lata życia spędził w klasztorze Świętego Jacka przy ulicy Freta na warszawskiej Starówce, gdzie był spowiednikiem sióstr i opiekunem Bractwa Różańcowego.

Uroczystości pogrzebowe o. Łukasza Walaszka odbędą się 5 grudnia. W kościele Świętego Jacka o godz. 11.30 odmówiony zostanie różaniec za Zmarłego, a o godz. 12 rozpocznie się żałobna msza święta. O godz. 14.30 trumna z jego ciałem zostanie złożona w grobie na Cmentarzu Powązkowskim.

Za: www.dominikanie.pl

ŚP. O. WILFRID STINISSEN (1927-2013) OCD

Zmarły mistrz duchowości chrześcijańskiej, karmelita ojciec Wilfrid Stinissen, jest doskonale znany polskiemu czytelnikowi. Jego książki wydawała oficyna „W drodze”.

Nakładem dominikańskiego wydawnictwa ukazało się w Polsce aż 19 tytułów o. Stinissena. Wśród nich takie publikacje, jak: „Człowiek prawdziwy”, „Książeczka o dobrym czasie”, „Powiedz im o Maryi” i

„Spowiedź. Sakrament odpuszczenia grzechów”.

Wilfrid Stinissen urodził się w 1927 roku w Antwerpii. Pochodził z rodziny głęboko wierzącej. W wieku 16 lat wstąpił do karmelitów bosych w Brugii. W 1951 roku przyjął święcenia kapłańskie. W 1958 roku obronił doktorat z filozofii na uniwersytecie Louvain z dzieła Arystotelesa „Etyka Ni-

komachejska”. W 1967 roku wraz z trzema współbraćmi w Szwecji otworzył nową fundację w Norabby, od 1981 roku był przeorem tamtejszej wspólnoty.

Zajmował się przede wszystkim teologią duchowości karmelitańskiej oraz Modlitwą Jezusową. Zmarł 30 listopada.

Za: www.dominikanie.pl